

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123201123
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123201123.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. A., E. A. XXXX/X, zastúpený zástupcom: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ s.r.o., so sídlom v Púchove, Dvory 1932, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00151866, o vydanie veci, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi zaistené osobné motorové vozidlo značky F. G., typ: XX/XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXXXXXXXXXX, VIN:H..

II. Žalobcovi súd náhradu trov konania proti žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1 Dňa 16.02.2023 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha proti žalovanému, ktorého v žalobe označil ako Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00151866, splnenia povinnosti vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo značky F. G., typ: XX/XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXXXXXXXXXX, VIN: H., ďalej aj ako „predmetné vozidlo“.

1.2 Podanú žalobu odôvodnil tým, že oznámením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne - Okresný dopravný inšpektorát v Ilave, so sídlom Jesenského 294, 018 41 Dubnica nad Váhom (ďalej aj ako „ORPZ TN“) o uložení zaistenej veci do úschovy zo dňa 02.01.2023 ho Okresný dopravný inšpektorát Ilava - pracovisko Dubnica nad Váhom v zmysle ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore upovedomil o tej skutočnosti, že predmetné vozidlo, ktoré mu bolo zaistené dňa 23.12.2022 a na ktoré si uplatňuje vlastnícke právo aj iný subjekt, bolo dané do úschovy v objekte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v pôsobnosti Krajského riaditeľstva PZ Trenčín. Zároveň v tejto výzve bol upozornený na to, aby si v lehote 60 dní odo dňa doručenia predmetného písomného oznámenia uplatnil vlastnícke právo súdnou cestou v civilnom procese na príslušnom súde Slovenskej republiky a toto podanie žaloby, aby v rovnakej lehote oznámil útvaru PZ, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy. Tiež bol upozornený, že ak si oprávnená osoba na príslušnom súde nárok na vec neuplatní, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar PZ ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Žalobcovi nebolo zo strany ORPZ TN oznámené meno, či iné identifikačné údaje subjektu, ktorý si mal uplatniť k predmetnému motorovému vozidlu svoje vlastnícke právo, preto žalobca túto žalobu smeruje priamo voči žalovanému ako subjektu, ktorý predmetné motorové vozidlo zadržiava. O vyššie uvedených skutočnostiach mu bolo ORPZ TN - Okresným dopravným inšpektorátom v Ilave dňa 23.12.2022 vystavené potvrdenie o zaistení veci, z ktorého vyplýva, že mu bolo predmetné vozidlo spolu s celou jeho dokladovou dokumentáciou zaistené na vykonanie úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie OČTK, resp. orgánu v konaní o priestupku. Pri svojej výpovedi na

ORPZ TN popísal okolnosti nadobudnutia vozidla, z ktorých je rovnako zrejmá jeho dobromyseľnosť pri nadobudnutí a užívaní vozidla. Vozidlo kúpil ako ojazdené na základe inzerátu pôvodného majiteľa. Pred prevzatím vozidla si vozidlo skontroloval, a to tak jeho stav i počet km. Po zaplatení ceny predávajúci vozidlo odhlásil na príslušnom dopravnom inšpektoráte v Nemeckej spolkovej republike a on následne mienil vozidlo prihlásiť na ODI v Ilave. Na základe inzerátu na internetovom portáli www.mobile.de ktorý inzerovala spoločnosť AUTOHAUS YAANS, so sídlom Muhlenstrasse 76, 25421 Pinneberg, Nemecká spolková republika, ďalej aj ako „predávajúca spoločnosť“, si našiel vozidlo za predajnú cenu 18.999,- eur. Dňa 19.12.2022 došlo v priestoroch predávajúcej spoločnosti k podpisu faktúry č. 19590-NS, na základe ktorej mu predávajúca spoločnosť odpredala predmetné vozidlo. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy a samotnej kúpe vozidla vychádzal z údajov v evidencii motorových vozidiel a ani pri náležitej starostlivosti nemal dôvod sa domnievať, že vozidlo nepatrí predávajúcej spoločnosti. Riadne zaplatil dojednanú kúpnu cenu vo výške 16.700 eur, čo potvrdzuje aj pečiatka predávajúcej spoločnosti a podpis na kúpnej zmluve a tiež výpis z jeho bankového účtu. Nebola mu známa žiadna skutočnosť, ktorá by vlastnícke právo predávajúcej spoločnosti k predmetnému motorovému vozidlu akokoľvek spochybňovala, najmä prihládajúc na ten fakt, že táto spoločnosť vystupuje ako oficiálny predajca ojazdených automobilov v Nemeckej spolkovej republike, ktorý okrem predmetného vozidla ponúka na predaj aj mnoho iných vozidiel rôznych značiek a cien. Ako spotrebiteľ konal s náležitou mierou opatrnosti a všetku dokumentáciu od vozidla si pozorne prezrel spolu s vozidlom. Zástupca predávajúcej spoločnosti mu ako novému majiteľovi odovzdal vozidlo spolu so všetkou dostupnou dokumentáciou k vozidlu na jeho následný prepis na území Slovenskej republiky. Vozidlo bolo na základe Medzinárodného nákladného listu č. SK G 1 107699 naložené na prepravu od odosielateľa - predávajúcej spoločnosti pre žalobcu ako príjemcu, s miestom vykládky vozidla na adrese: Dubnica nad Váhom. Z osoby príjemcu uvedenej v bode 2 Medzinárodného nákladného listu je zrejmé, že predávajúca spoločnosť dobrovoľne odovzdala huteľnú vec (automobil) do skutočnej držby jemu. Z Osvedčenia o evidencii - časť II č. H. XXXXXX vyplýva, že dátum prvej evidencie vozidla je 12.03.2018, pričom dátum prvej evidencie vozidla v Slovenskej republike bol 26.08.2019, kde malo vozidlo pridelené evidenčné číslo G. a vlastníkom vozidla bola spoločnosť VOLKSWAGEN Fin. služby Slovensko s.r.o. a držiteľom vozidla bol I. B.. Z obsahu Objednávky na kontrolu originality vozidla zo dňa 21.09.2021 vyplýva, že držiteľom osvedčenia o evidencii k uvedenému dňu bol I. B. a stav dokladov vozidla, konkrétne osvedčenia o evidencii č. C. a osvedčenia o evidencii časť II č. H. bol v normálnom stave. Z Odborného posudku o kontrole originality vozidla vystaveného dňa 26.08.2019 vyplýva, že k uvedenému dňu bol prevádzkovateľom vozidla I. B., pričom výsledok kontroly bol, že vozidlo je spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke a identifikačné údaje vozidla na základe kontroly originality, dokladov vozidla i evidencie vozidiel nevykazovali žiadne rozdiely. Kontrola originality sa vykonávala za čelom odhlásenia vozidla do cudziny. Vozidlo teda k uvedenému dňu v zmysle dostupných dokladov nevykazovalo žiadne odchýlky, ktoré by naznačovali pochybnosti o jeho stave, či pôvode. Po kúpe vozidla sa dostavil na Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Trenčíne - Okresný dopravný inšpektorát v Ilave, za účelom prihlásenia vozidla do evidencie vozidiel Slovenskej republiky. Tu mu bolo oznámené, že vozidlo bolo predmetom trestnej činnosti, teda je kradnuté a jeho pôvodný majiteľ si voči nemu uplatnil vlastnícke právo (výsledok zo šetrenia SIRENE). Následkom opísaných udalostí toto motorové vozidlo v Slovenskej republike nie je možné prihlásiť do evidencie vozidiel, čím je pre neho nepoužiteľné. Nemá preto ani kúpnu cenu, ani automobil.

1.3 Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že splnil predpoklady v zmysle Občianskeho zákonníka na nadobudnutie predmetného vozidla do jeho vlastníctva. Síce bol žalovaným upozornený na to, aby podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k vozidlu, avšak určovací žaloba, ktorou by súd určil, že je majiteľom predmetného vozidla, podľa jeho názoru, nerieši s konečnou platnosťou jeho problém, a síce, že vozidlom nedisponuje. Navyše, ani žalovaný mu neposkytol žiadne údaje o skutočnom majiteľovi vozidla, preto nemá možnosť správne procesne označiť osobu žalovaného, voči ktorému by sa svojho vlastníckeho práva domáhal, čo by viedlo k zamietnutiu žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Voči ORPZ TN - Okresný dopravný inšpektorát pracovisko Ilava si podľa jeho názoru nemôže uplatňovať svoje právo žalobou určovacou, teda že je vlastníkom, nakoľko tento subjekt jeho vlastnícke právo nespochybňuje, ale mu odmieta vozidlo vydať. Za žalovaného nemôže označiť ani predávajúcu spoločnosť, nakoľko táto jeho vlastnícke právo k predmetnému vozidlu nespochybňuje. Má zato, že príslušný súd v rámci tohto sporu môže vyriešiť prejudiciálnu otázku vlastníckeho práva k uvedenému motorovému vozidlu, v zmysle ktorej otázky zodpovie, či je skutočne majiteľom osobného motorového vozidla na základe vyššie spomínanej uzatvorenej kúpnej zmluvy, resp. kto je vlastníkom vozidla. Následne, ak príslušný súd skonštatuje, že vlastnícke právo k predmetnému

vozidlu mu skutočne svedčí, môže rozhodnúť v merite veci, a teda o povinnosti žalovaného vydať mu predmetné osobné motorové vozidlo ako jeho zákonnému majiteľovi.

1.4 V podaní, doručenom súdu dňa 26.04.2023 (išlo o odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia), žalobca ako žalovaného označil Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

2.1 Na doručení žalobu reagoval žalovaný vyjadrením k žalobe zo dňa 06.09.2023, v ktorom v prvom rade namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie z odôvodnením, že z predložených podkladov je zrejmé, že predmetom súdneho sporu je vydanie veci zaistenej podľa ustanovenia § 21 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Zaistenie v zmysle príslušného zákona vykonáva Policajný zbor Slovenskej republiky, ktorý je tvorený príslušníkmi Policajného zboru a služobne spadá pod Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Na vydanie predmetného vozidla by teda do úvahy ako pasívne vecne legitimované mohlo pripadať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Ide však o teoretické posúdenie situácie, nakoľko Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v zmysle príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov vydá vec tomu, kto preukáže vlastnícke právo. V prípade, ak existuje spor o vlastnícke právo k zaistenej veci, je potrebné rozhodnutie súdu o tom, kto je jej vlastníkom. Z predložených podkladov je zrejmé, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky len aplikovalo oprávnenia a povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že bezodkladne po predložení právoplatného rozhodnutia súdu o určení vlastníka veci, príslušný útvar žalovaného vydá predmet zaistenia priamo vlastníkovi. Žalobu žalovaný považuje za absolútne nedôvodnú aj z toho dôvodu, že žalovaný žiadnym spôsobom neodmietol vykonať úkony, ktoré súvisia s vydaním predmetu zaistenia, nakoľko o vlastníckom práve do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky prostredníctvom príslušného útvaru Policajného zboru vydá zaistenú vec bezodkladne po tom, ako príslušný súd právoplatne rozhodne o tom, kto je vlastníkom predmetnej veci.

2.2 Ďalej vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobca bol príslušníkom Policajného zboru vo vyznamení zo dňa 23.12.2022 vyzvaný, aby si v zmysle ustanovenia § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Zb. uplatnil k zaistenému motorovému vozidlu vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Príslušník Policajného zboru postupoval v uvedenom prípade v súlade so zákonom a vykonal všetky úkony, potrebné na zaistenie predmetného vozidla. V prípade, ak si viaceré osoby uplatnia právo na zaistenú vec, túto môže príslušník Policajného zboru vydať až po právoplatnom rozhodnutí súdu. Žalovaný nie je oprávnený vydať žalobcovi predmetnú vec, nakoľko vznikli dôvodné pochybnosti o vlastníkovi predmetnej veci a do právoplatného rozhodnutia súdu nie je jej vlastníkom známy. Žalovaný bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva k predmetnej veci túto vydá súdom označenému vlastníkovi. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, v ktorých príslušný súd rozhodol nasledovne: Krajský súd v Bratislave, rozsudok sp. zn. 15Co/231/2017 zo dňa 22.05.2019. Krajský súd v Bratislave sp. zn. 7Co/218/2018 zo dňa 29.04.2020, Okresný súd Malacky, rozsudok sp. zn. 31C/90/2018 zo dňa 31.07.2020.

3. Na vyjadrenie žalovaného k žalobe žalobca už nereagoval replikou.

4. Za účelom rozhodnutia o žalobe žalobcu súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe sporové strany. Pojednávanie sa zúčastnili žalovaný a právny zástupca žalobcu.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa odvoláva na písomne podanú žalobu. Jej podstatou je to, že žalobca dňa 19.12.2022 v SRN uzatvoril so spoločnosťou J. K. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo a za kúpu tejto veci zaplatil predávajúcej spoločnosti kúpnu cenu v sume 16.700,- eur. Následne si toto vozidlo dal prepraviť na územie SR s úmyslom prihlásiť ho do evidencie vozidiel. Pri tomto prihlasovaní na ODI mu bolo oznámené, že toto vozidlo je v evidencii evidované ako odcudzené a následne mu bolo zaistené. Oznámením z 02.01.2023 od ODI v Ilave mu bolo oznámené, že si má uplatniť svoje právo žalobou na súde, pretože na vozidlo si uplatnil vlastnícke právo iný subjekt. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepozná identitu tohto subjektu, nikdy mu to nebolo žiadnym spôsobom oznámené, nemohol podať proti inej osobe žalobu o určení vlastníckeho práva k vozidlu a neostalo mu nič iné iba podať žalobu o vydanie vozidla proti MV SR. So strany žalovaného nie je tvrdené a už vôbec nie preukázané, že by sa iná osoba mala domáhať svojho vlastníckeho práva k

vozidlu. Žalobca takisto má za to, že neboli splnené predpoklady na postup podľa § 21 ods. 9 zákona o policajnom zbore, pretože nie je tvrdené ani preukázané, že by si iná osoba uplatnila vlastnícke právo k zaistenému motorovému vozidlu. V prípade úspechu si uplatňuje aj náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že sa takisto pridrižiava písomného vyjadrenia k žalobe. Podstatou postupu žalovaného pri zaistení predmetného vozidla bola skutočnosť, že pri prihlásení vozidla do evidencie vozidiel v systéme Sirene bol uvedený údaj, že predmetné vozidlo je v medzinárodnom pátraní zo zahraničia, a preto bolo zaistené. ODI neposkytuje informácie osobám, ktorým boli takto vozidlá zaistené o identite inej osoby, pre ktorú je vozidlo v pátraní. Z tohto dôvodu táto informácia žalobcovi poskytnutá ani nebola. Žalovaný sa nebráni vydaniu vozidla žalobcovi v prípade, že súd prejudiciálne ustáli jeho vlastnícke právo k vozidlu. Ak by bol žalobca úspešný navrhuje mu nepriznať trovy konania a to z dôvodu, že policajné orgány postupovali podľa zákona a najmä preto, že o vozidle bolo vyhlásené medzinárodné pátranie v policajnom systéme.

7. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 41, 42 potvrdenia o zrealizovanej platbe, č.I. 45 potvrdenie o zaistení veci, č.I. 46 oznámenie OR PZ Trenčín ODI v Ilave zo dňa 22.01.2023.

8. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca bol kupujúcim predmetného motorového vozidla, tak ako to tvrdí. Takisto nebolo sporné, že iná osoba ako žalobca si neuplatňuje vlastnícke právo k predmetnému vozidlu, či už žalobou na súde, alebo iným spôsobom. Takisto nebolo sporné, že žalobca až do momentu zaistenia vozidla bol držiteľom predmetného vozidla.

9.1 Na základe vykonaného dokazovania súd zistil pre rozhodnutie o žalobe tento podstatný skutkový stav:

9.2 Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca bol kupujúcim predmetného motorového vozidla a až do momentu zaistenia vozidla bol držiteľom predmetného vozidla. Takisto nebolo sporné, že iná osoba ako žalobca si neuplatňuje vlastnícke právo k predmetnému vozidlu, či už žalobou na súde, alebo iným spôsobom.

9.3 Z listinných dôkazov na č.I. 45 a č.I. 46 vyplýva, že OR PZ v Trenčíne ODI v Ilave dňa 23.12.2022 vydal žalobcovi potvrdenie o tom, že podľa § 21 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore mu bolo zaistené predmetné vozidlo z dôvodu, že vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. Rovnaký orgán verejnej moci písomne oznámil žalobcovi dňa 02.01.2023, že predmetné vozidlo bolo dané do úschovy, pričom si naň uplatnil vlastnícke právo aj iný subjekt. Zároveň ho upovedomil, aby si žalobca do 60 dní odo dňa doručenia tohto písomného oznámenia uplatnil vlastnícke právo súdnou cestou v civilnom procese na príslušnom súde SR.

10.1 Podľa § 137 Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10.2 Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

10.3 Podľa § 130 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

10.4 Podľa § 21 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

10.5 Podľa § 21 ods.2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo s priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Zaistenú vec, po ktorej pátra polícia iného štátu, odovzdá policajt polícii iného štátu. Ak si príslušný orgán činný v trestnom konaní, orgán príslušný na prejednanie priestupku alebo polícia iného štátu zaistenú vec neprevezme, postupuje sa podľa odsekov 3 až 12. Ak je zaistenou vecou vozidlo, ktoré má neoprávnené pozmenený identifikátor vozidla, a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie.

10.6 Podľa § 21 ods.9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore ak si na zaistenú vec uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach útvar Policajného zboru zaistenú vec uloží do úschovy a písomne to oznámi osobe, ktorej bola vec zaistená a osobe, ktorá si na ňu uplatňuje právo, pričom v písomnom oznámení im odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili právo v civilnom procese. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec v civilnom procese, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa druhej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Na možnosť postupu podľa predchádzajúcej vety musí útvar Policajného zboru osobu upozorniť.

11.1 Na zistený skutkový stav súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil nasledovne:

11.2 Podanou žalobou sa žalobca proti žalovanému domáha ochrany svojho vlastníckeho práva, spočívajúceho v tom, aby mu žalovaný vydal predmetné vozidlo, ktoré mu patrí a ktoré mu bolo zaistené políciou SR.

11.3 Vo všeobecnosti možno uviesť, že každý vlastník, avšak rovnako aj oprávnený držiteľ (v zmysle § 130 ods.2 Občianskeho zákonníka), má právo na súdnu ochranu svojho vlastníctva, resp. predmetu držby. Tejto súdnej ochrane zodpovedá tzv. reivindikačná žaloba vlastníka, resp. oprávneného držiteľa, ktorá vo všeobecnosti predpokladá, že iná osoba neoprávnené, t.j. bez právneho dôvodu, zadržáva vec patriacu vlastníkovi, resp. držiteľovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Pasívna legitímácia (existencia hmotnoprávnej povinnosti) v spore prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak bez riadneho právneho dôvodu.

11.4 V prejednávacom prípade sa navyše uplatní (aplikuje) aj § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, ktorý upravuje zaistenie veci policajtom v prípade, že existuje podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. V danom prípade bolo predmetné vozidlo žalobcovi zaistené z dôvodu, že vzniklo podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu.

11.5 Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu (a teda aj z nesporných skutkových okolností prípadu) po zaistení vozidla nebolo toto odovzdané príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní podľa § 21 ods.2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, teda sa zjavne nepotvrdilo, že zaistené vozidlo súvisí s trestným činom. Bolo uložené do úschovy a táto skutočnosť bola žalobcovi písomne oznámená. Zároveň bol upovedomený, že si má uplatniť vlastnícke právo súdnou cestou, pretože si na vozidlo uplatňuje vlastnícke právo aj iný subjekt. Identita iného subjektu nebola žalobcovi oznámená.

Preto žalobca podal túto žalobu na súd a požaduje od žalovaného vydanie zaisteného predmetného motorového vozidla.

11.6 Ohľadne vlastníckeho práva žalobcu súd konštatuje, že bolo dostatočne hodnoverne preukázané vlastníctvo žalobcu k predmetnému vozidlu, vydaniu ktorého sa domáha. Minimálne nebolo medzi sporovými stranami sporné, že žalobca bol kupujúcim predmetného motorového vozidla, pričom toto vozidlo kúpil v Spolkovej republike Nemecko a zároveň nebolo sporné, že žalobca až do momentu zaistenia vozidla bol držiteľom predmetného vozidla. Teda už len z titulu dobromyseľnej držby má žalobca rovnaké právo ako vlastník veci, a to právo domáhať sa vydania veci od toho, kto mu ju bez právneho dôvodu zadržuje. Zároveň nebolo sporné, že iná osoba ako žalobca si neuplatňuje vlastnícke právo k predmetnému vozidlu, či už žalobou na súde, alebo iným spôsobom. Nebol tak dôvod na postup podľa § 21 ods.9 zákona č. 171/1993 Z.z. Teda postup Policajného zboru SR, resp. príslušných policajtov nebol správny, ak predmetné motorové vozidlo nebolo žalobcovi vydané po uplynutí lehoty 90 dní od jeho zaistenia, pretože podľa § 21 ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z., môže zaistenie trvať najviac 90 dní. Preto je žaloba žalobcu v celom rozsahu dôvodná a súdom bolo rozhodnuté o splnení povinnosti žalovaného vydať žalobcovi predmetné motorové vozidlo.

12.1 Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12.2 Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12.3 Podľa § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.4 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 257 Civilného sporového poriadku, a teda plne úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania proti žalovanému. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa súd vyhodnotil skutočnosť, že žalovaný, resp. jemu podriadený útvar Policajného zboru SR zaistil predmetné vozidlo z dôvodu, že toto bolo v pátraní v medzinárodnom systéme SIRENE. Príslušné slovenské štátne orgány sú povinné takéto motorové vozidlo podľa všeobecne záväzných právnych predpisov zaistiť. Neskorší postup polície podľa § 21 ods.9 zákona č. 171/1993 Z.z., ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia, už nebol správny, avšak táto okolnosť sa prejavila do úspechu žalobcu v spore. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní nerozporoval podstatné skutkové okolnosti sporu a takisto skutočnosť, že judikatúra súdov v obdobných prípadoch je rôznorodá, teda nejednotná. Žalovaný predložil dve rozhodnutia súdu (konkrétne rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/218/2018 zo dňa 29.04.2020 a sp.zn. 15Co/231/2017 zo dňa 22.05.2019), v zmysle ktorých boli skutkovo a právne obdobné žaloby smerujúce proti Ministerstvu vnútra SR zamietnuté (súdy tam uzavreli, že otázku vlastníckeho práva nemožno riešiť v takomto type sporu o vydanie veci prejudiciálne). Súd záverom prihliadol aj na vyjadrenie zástupkyne žalovaného, že v prípade rozhodnutia súdu prvého stupňa o povinnosti vydať predmetné motorové vozidlo žalobcovi, toto žalobcovi vydá a nebude pokračovať v spore a nakoniec aj na skutočnosť, že podľa pôvodnej žaloby navrhoval žalobca rozhodnutie o trovách tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.